

[Hanne Reintoft.]

Også jeg mener dog, at det er meget tvivlsomt at gå med til, at enhver form for bygningsafskrivninger afskaffes. Principielt kommer vi næppe uden om, at reelle bygningsforringelser, hvortil der svarer normale afskrivninger, bør modregnes i bruttoindkomsten, før den skattepligtige nettoindkomst fremkommer, og den omstændighed, at bygningsforringelserne gennem en lang årrække, når man tager alle erhvervsbygninger som helhed, er blevet mere end opvejet af prisstigninger på bygningerne, kan næppe begrunde reglernes fuldstændige afskaffelse, så længe det dog ikke logisk kan afvises, at der kan foreligge situationer, hvor bygningsværdierne ikke stiger som følge af prisstigninger. Hvad landbrugsbygningerne angår, kan der også henvises til, at der rent faktisk skete et prisfald inden for visse områder af landet, Bornholm, Lolland-Falster og Fyn, fra midten af 1967 og frem til foråret 1969, et prisfald, der i alt udgjorde ca. 10 pct. Noget lignende vil meget let kunne forekomme i fremtiden for landbrugsbygninger på ejendomme, som på grund af deres størrelse eller beliggenhed ikke kan drives rentabelt under de gældende landbrugstekniske vilkår, og det vil formentlig også kunne forekomme for andre erhvervsbygninger, som bliver utidssvarende på grund af ændret produktionsteknik.

Noget andet er, at man i det konkrete tilfælde bør søge at undgå, at der sker ekstraordinære eller ordinære afskrivninger, hvor der samtidig er tale om væsentlige kapitalgevinster på grund af en faktisk prisstigning. Jeg kunne tænke mig, at man gjorde det ved at ændre de nugældende bestemmelser til, at der kan foretages afskrivninger svarende til de reelle bygningsforringelser, men dog kun i det omfang, hvori de reelle værdiforringelser ikke udlignes af kapitalvinding på grund af stigninger i prisniveauet for den pågældende kategori af ejendomme. Det vil være muligt at få denne prisstigning fastslået nogenlunde sikkert på grundlag af ejendomssalgstatistikken, og jeg vil anmode VS om at overveje dette.

Bedst vil det naturligvis være, om man kunne tage skridtet fuldt ud og beskatte de kapitalgevinster, der overstiger afskrivninger svarende til den reelle værdiforringelse,

men tanken om det vil nok både de borgerlige partier og socialdemokratiet afvise med afsky, så det er nok praktisk uladsgjærligt og formålsløst at foreslå noget i den retning.

Specielt hvad investeringsfondene angår, kan jeg lige så lidt som forslagsstillerne se, at de har noget som helst andet formål end at hjælpe de erhvervsdrivende til at betale mindre i skat af deres indkomster, end lønmodtagerne skal betale af deres. De burde derfor afskaffes som både uretfærdige og samfundsøkonomisk skadelige. Alligevel er det nok ikke realistisk at regne med, at der er politiske muligheder for det, men man kunne dog måske, når og for så vidt dette er blevet fastslået, foreslå at lave reglerne om i stil med den svenske ordning. Så vidt jeg er orienteret, har man i Sverige en ordning, der går ud på, at beløb, der er hensat i investeringsfonde, ikke blot skal tjene til at skaffe den pågældende virksomhed eller erhvervsdrivende skattefrihed, men at de også af myndighederne skal kunne forlanges anvendt til investeringer, når og for så vidt samfundsøkonomiske hensyn taler for det, f. eks. under en konjunkturafmatning, hvor der er fare for en væsentlig arbejdsløshed; som det netop har været anført i dag at ændringer i disse regler kunne medføre. Netop i en sådan situation kan den erhvervsdrivende selv være interesseret i at afholde sig fra investeringer, fordi pris- og afsætningsudsigterne tilskynder til at vente, hvorimod samfundet har den stik modsatte interesse. Reglen er, så vidt jeg ved, at hvis den erhvervsdrivende ikke vil anvende investeringsfondene til investering, når myndighederne finder stigende investeringer nødvendige eller hensigtsmæssige, så beskattes han straks af de opsparede beløb eller i hvert tilfælde den del af dem, som han burde have investeret. Jeg vil gerne høre, om finansministeren mener, at noget lignende kunne gennemføres herhjemme, for det kunne i hvert tilfælde nok modvirke de værste misbrug af adgangen til henlæggelser i investeringsfonde, selv om vi ikke fulgte reglerne slavisk. Der har dog fra alle sider været udtalt en vis betænkelighed ved misbrugen af disse lovregler, og derfor var det i stedet for bare at være afvisende nok så konstruktivt at komme ind på, hvordan man ville imødegå misbrugene. Med de be-